

Bebők Sára

Norvég ünnep

És aztán tényleg megütöttél,
amíg a többiek teáztak.

Beáztattam a lábamat, mert egy óriási fekete folt
volt az alján. Az utcám hatalmat gyakorolt felettem,
érzéketlen kivágásokkal.

Én kivághattam volna az ajtót
már akkor is.

De krónikusan megbetegítettem magam,
a lámpát is levertem,
pedig a tükörrel szemben állt.

Átlátszó ruhában rémeket látok,
és most olyan, mintha Norvégiában lennék.

Városi legenda

Odaadtad az egyágyas szobákat, a fehéreket,
az ajtókilincset, meg a kitépett fülbevalómat.
Jött volna veled a fülcimpám is.

Ahhoz tudnám hasonlítani a kézremegésem, mint
amikor remeg a lábad.

Most, kezemben a fülbevalómmal, a kerítéshez indulok,
nagy rácsokat feszítek szét.

Erről neked is az lenne a véleményed, hogy két év múlva városi
legenda lesz.

Teljesen egyértelmű, hogy van egy nagyító a vállamon.

Senki nem gáncsolhat ki.

Feladtam az előkészületeket, további események nem várhatóak mostaná-
ban.